

Súd: Okresný súd Považská Bystrica
Spisová značka: 2T/204/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3714010359
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 04. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Lucia Kovačínová
ECLI: ECLI:SK:OSPB:2019:3714010359.9

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd v Považskej Bystrici, samosudkyňou JUDr. Luciou Kovačínovou, na hlavnom pojednávaní konanom dňa 03.04.2019, trestnej veci obžalovaného Ľ. Q., nar. XX.XX.XXXX E. G. J., pre prečin zvýhodňovania veriteľa podľa § 240 ods. 1, 2 Tr. zák., takto

rozhodol:

Obžalovaný Ľ. Q. C. S. O. T. M. , nar. XX.XX.XXXX E. G. J., trvale bytom P. - X., I. XXX/XX, M. P., súkromný podnikateľ,

s a

podľa § 285 písm. b) Tr. por., spod obžaloby Okresnej prokuratúry Považská Bystrica, sp. zn. Pv 11/13/3306, zo dňa zo dňa 04.09.2014, pre prečin zvýhodňovania veriteľa podľa § 240 ods. 1, 2 Tr. zák., ktorého sa mal dopustiť tak, že ako jediný konateľ spoločnosti V., D..O..M., so sídlom v tom čase G. J., K. C. Č.. XXX, IČO: XX XXX XXX, v súčasnej dobe zrušená, ktorá bola v tom čase platobne neschopná, zmaril uspokojenie veriteľa tejto spoločnosti, konkrétne spoločnosti I., D..O..M., so sídlom G.D. J., C. XXX/XXX, v súčasnej dobe G. J., G. G. Č.. XXX tým, že hoci na základe jeho objednávok spoločnosť I., D..O..M. dodala spoločnosti V., D..O..M. rôzny tovar, najmä betonársku oceľ v požadovanom množstve a kvalite v celkovej hodnote 41.699,21 Eur (1.256.230,50 Sk), ktorý dodaný tovar mala spoločnosť V., D..O..M. zaplatiť na základe predložených faktúr č. 2006/0853, zo dňa 24.10.2006 na sumu 341 394,- Sk, splatnej dňa 4.1.2007, č. 2006/1024, zo dňa 5.12.2006 na sumu 1.140,- Sk, splatnej dňa 4.1.2007, č. 2007/0002, zo dňa 8.1.2007 na sumu 85 825,- Sk, splatnej dňa 22.1.2007, č. 2007/0062, zo dňa 25.1.2007 na sumu 246 682,- Sk, splatnej dňa 24.2.2007, č. 2007/0072, zo dňa 30.1.2007 na sumu 157 912,- Sk, splatnej dňa 1.3.2007, č. 2007/0079, zo dňa 1.2.2007 na sumu 91 778,50 Sk, splatnej dňa 3.3.2007, č. 2007/0082, zo dňa 1.2.2007 na sumu 281 473,50 Sk, splatnej dňa 3.3.2007 a č. 2007/0110, zo dňa 8.2.2007 na sumu 50 024,50 Sk, splatnej dňa 10.3.2007, predložené faktúry doposiaľ neuhradil aj napriek výzvam na úhradu záväzku, pričom však uhradil neskôr splatné pohľadávky iných veriteľov tejto spoločnosti, najmä spoločnosti C. L. C. L. E., P.-P., D..O..M., D. B., D..O..M., Ž. S., D..O..M., D., D..O..M., V. D., S..D., a to v rozpore so zásadou pomerného uspokojenia pohľadávok v zmysle Zákona č. 7/2005 Z.z. o konkurze a reštrukturalizácii v platnom znení, v dôsledku čoho spôsobil spoločnosti I., D..O..M. so sídlom G. J., C. XXX/XXX, IČO: XX XXX XXX, škodu vo výške 23 099,41 Eur (695 892,92 Sk), pretože v zmysle znaleckého posudku č. 5/2014 znalca z odboru Ekonómia a manažment, odvetvia účtovníctvo a daňovníctvo, pri zachovaní zásady rovnomerného uspokojenia všetkých veriteľov tejto spoločnosti v roku 2007 mohol záväzky spoločnosti I., D..O..M. G. J., uspokojiť sumou vo výške 23.099,41 Eur (695 892,92 Sk),

o s l o b o d z u j e ,

pretože skutok nie je trestným činom.

Podľa § 288 ods. 3 Tr. por., sa poškodená firma I., D..O..M., so sídlom G. J., C. XXX/XX, IČO: XX XXX XXX, s nárokom na náhradu škody odkazuje na civilný proces.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry Považská Bystrica podal na obžalovaného obžalobu pre prečin zvýhodňovania veriteľa podľa § 240 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. na tom skutkovom základe ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

Rozsudkom Okresného súdu Považská Bystrica zo dňa 21.5.2015, č.k. 2T/204/2014-1268 bol obžalovaný uznaný vinným zo spáchania prečinu zvýhodňovania veriteľa podľa § 240 ods. 1, 2 Tr. zák., za čo mu bol uložený trest odňatia slobody v trvaní 1 rok s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu 3 roky a povinnosť nahradiť poškodenému škodu vo výške 22.359,12 €.

Uznesením Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 5.5.2016, č.k. 2To/125/2015-1290 bol vyššie uvedený rozsudok zrušený v celom rozsahu a vec bola vrátená súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znova prejednal a rozhodol. Súdu prvému stupňa bolo uložené, aby opätovne vypočul obžalovaného a ak sa to preukáže ako potrebné aj znalkyňu W.. K. Y. a prípadne i konateľa spoločnosti I. G., D..O..M..

Súd vykonal dokazovanie výsluchom obžalovaného, svedka C. I., znalkyne W.. K. Y., oboznámením zápisníc o výsluchu svedkov C. T., W. Q., S. J., oboznámením znaleckého posudku W.. K. Y. č. 3/2010, doplnku č. 1 k znaleckému posudku a znaleckého posudku č. 5/2010, znaleckého posudku Ekonomickej poradenskej agentúry EPA, s.r.o. č. 3/2015 a oboznámením ďalšieho spisového materiálu.

Obžalovaný spáchanie skutku tak ako sa mu kladie za vinu popieral. Uviedol, že ako konateľ spoločnosti V., D..O..M.. obchodoval i so spoločnosťou I., D..O..M... V ich podnikateľskej sfére bežne fungovali tzv. gentlemanské dohody, podľa ktorých spoločnosti dodávali tovar aj napriek tomu, že ešte nemali zaplatené faktúry a faktúry sa bežne platili až po splatnosti, pričom ani p. I. ako konateľ poškodenej spoločnosti I., D..O..M.. netrval na ich vyplatení a materiál mu naďalej dodával. Ako dôvod neplatenia záväzkov voči spoločnosti I., D..O..M.. uviedol, že jeho spoločnosť splácala prevádzkový aj kontokorentný úver v banke a tiež nejaké leasingy, a preto na účte síce mal finančné prostriedky, ale tieto tu kumuloval preto, aby banka si mohla sťahovať pravidelné platby, on tieto platby nezažadoval, jeho úlohou bolo len to, aby k príslušnému dátumu bolo na účte dostatok prostriedkov. Navyše musel vyplácať mzdy zamestnancom, odvody a vynakladať ďalšie náklady na bežný chod spoločnosti, aby mohla spoločnosť fungovať a uhrádzať svoje záväzky. Spoločnosti I., D..O..M.. neskôr na zníženie dlhu ponúkol tzv. barter, a to nákladné motorové vozidlo C., čo však konateľ p. I. odmietol, pritom napr. u spoločnosti C. týmto spôsobom dlh znížil.

V zmysle pokynu Krajského súdu v Trenčíne súd opätovne vypočul obžalovaného, ktorý v podstate zotrval na svojich tvrdeniach. Uviedol, že trestný čin, ktorý sa mu kladie za vinu nespáchal, snažil sa len riešiť situáciu a riadiť spoločnosť tak, aby bola schopná fungovať. Uhrádzal záväzky, ktoré mohol ovplyvniť, značný problém pritom predstavovali úverové zmluvy s bankami, kde nemal možnosť ovplyvniť smerovanie finančných prostriedkov. V prvom rade uhrádzal záväzky na chod spoločnosti, a to splátky úverov, leasingy, mzdy, odvody, technológie, na ktorých vyrábali, materiál, elektrika, voda, plyn v celkovom objeme 1.080.000,- Sk. Poprel, že by spoločnosť bola v úpadku, keďže mala 30 zamestnancov a normálne fungovala na trojmesenné prevádzky. Do spoločnosti za účelom jej fungovania vložil aj vlastné finančné prostriedky, a to dňa v období od 20.2.2007 do 29.3.2007 v celkovej výške 3.770.000,- Sk, s čím sa znalkyňa v znaleckom posudku nevysporiadala. Pokiaľ ide o záväzky voči poškodenej spoločnosti I., D..O..M., nie je pravdou, že by tieto neplnil vôbec, nakoľko v spornom období poškodenému uhradil cca 600.000,- Sk, čo vyplýva aj zo znaleckého posudku. Navyše spoločnosti bežne fungujú tak, že materiál sa dodáva aj napriek tomu, že sú niektoré faktúry po splatnosti, spoločnosť I., D..O..M.. im tak tovar tiež dodávala a oni jej za to platili, aj keď nie v plnom rozsahu. Mal záujem situáciu riešiť, keď konateľovi spoločnosti I., D..O..M.. p. I. zaslal 14.3.2007 ponuku na odpredaj nákladného vozidla C. s mechanickou rukou za sumu 1.180.000,- Sk za účelom vysporiadania záväzkov, G.. I. však písomne nereagoval, reagoval len pri osobnom stretnutí tak, že on s tým nesúhlasí. Na otázku prokuratúry ohľadne listu spoločnosti I., D..O..M.. zo dňa 16.3.2007, ktorým oznámili obžalovanému, že s jeho ponukou súhlasia s tým, že cena vozidla bude určená znaleckým posudkom uviedol, že jemu tento list nikdy nebol doručený. Pokiaľ prokurátorka poukazovala na prevody hnutel'ného a nehnuteľného

majetku spoločnosti V., D..O..M., obžalovaný uviedol, že všetky tieto prevody boli vykonávané za účelom plnenia záväzkov spoločnosti V., D..O..M.. Ohľadne finančných prostriedkov, ktoré boli prevedené zo spoločnosti V., D..O..M.. na osobný účet obžalovaného, obžalovaný uviedol, že sa jednalo po jeho mzdu, ktorú si nezasielal pravidelne, ale len raz za čas, pričom toto je možné zdokladovať prostredníctvom Sociálnej poisťovne.

Svedok C. I., konateľ spoločnosti I., D..O..M., uviedol, že obžalovanému dodával tovar na základe objednávok, pričom obžalovaný spočiatku plnil svoje záväzky. Keď obžalovaný prestal faktúry preplácať, vyzval ho na zaplatenie, kontaktoval ho aj telefonicky, obžalovaný ho pritom vždy ubezpečil, že si svoje záväzky splní, avšak jeho dodávatelia meškajú s platbami. Svedok pritom pripustil, že v stavebníctve to funguje tak, že záväzky sa platia i po lehote splatnosti. Potvrdil, že obžalovaný mu ponúkol na zníženie dlhu nákladné vozidlo, avšak vzhľadom na to, že nevedel odhadnúť jeho hodnotu, navrhol, aby toto bolo ohodnotené znalcom a až následne o túto sumu by sa znížil dlh, na čo už obžalovaný nereagoval. Až neskôr zistil, že iným firmám obžalovaný faktúry uhrádzal, jemu však nie, preto túto skutočnosť oznámil na políciu.

Zo zápisnice o výsluchu svedkyne C. T.Š., účtovníčky v spoločnosti V., D..O..M., súd zistil, že náplňou jej práce bolo zaúčtovanie došlých faktúr, vystavovanie odberateľských faktúr, účtovanie bánk a pokladne. Systém bol taký, že ona po okontrolovaní faktúry obžalovaným túto zaúčtovala do účtovníctva v poradí v akom prišla a následne podľa stavu finančných prostriedkov na účtoch, prípadne podľa stavu pokladne potom opätovne na pokyn obžalovaného vystavila prevodné príkazy, pričom tieto vždy vystavovala podľa poradia v akom prišli, teda od najstaršej po najmladšiu. Jedinou výnimkou uprednostnenia faktúr bolo uhrádzanie faktúr za energie, teda elektriku, telefóny, plyn, povinné odvody a mzdy a po tom prišli na rad samotní dodávatelia. Ona však tieto príkazy nezaúčtovala priamo, ale tieto na výslovný pokyn obžalovaného mu odovzdávala a on bol tej, kto ich fyzicky vyplácal, resp. prevádzal prostriedky z bankového účtu. Pamätá si, že boli nejaké faktúry spoločnosti I., D..O..M., ktoré zostali neuhradené, nevie však prečo, ani koľko ich bolo a na akú sumu.

Výpovede svedkýň W. Q. a S. J. sa spáchaného skutku dotýkajú len okrajovo.

Zo znaleckého posudku znalkyne z odboru ekonómia, manažment, účtovníctvo a daňovníctvo W. K. Y. č. 3/2010 bolo zistené, že spoločnosť V., D..O..M.. vykázala ku dňu 31.12.2006 zápornú hodnotu vlastného imania, bola podkapitalizovaná a majetok spoločnosti bol krytý cudzími zdrojmi. Ďalej zo znaleckého posudku vyplýva, že spoločnosť V., D..O..M.. uprednostnila iných veriteľov a týmto uhradila faktúry pred uspokojením a uhradením faktúr spoločnosti I., D..O..M., pričom pred úhradou faktúry spoločnosti I., D..O..M.. č. 2006/0853 splatnej 23.11.2006 uprednostnila spoločnosti C. L. C. L. E., P. - P., D..O..M., D. B., D..O..M., Ž. S., D., D..O..M., D., D..O..M., V. D., S..D., pred úhradou faktúry č. 2006/1024 splatnej 4.1.2007 spoločnosti C. L. C. L. E., P. - P.Ř., D..O..M., Ž. S., D., D..O..M.. S. V. D., D..O..M., pred úhradou faktúry č. 2007/2002 splatnej 22.1.2007 spoločnosti C. L. C. L. E., P. - P., D..O..M., Ž. S., D., D..O..M.. S. V. D., D..O..M.. a pred úhradou faktúry č. 2007/0062 splatnej 24.2.2007, faktúry č. 2007/0072 splatnej 1.3.2007, faktúry č. 2007/0082 splatnej 3.3.2007 a faktúry č. 2007/0079 splatnej 3.3.2007 spoločnosť P. - P., D..O..M.. Spoločnosť V., D..O..M.. nemala v úhrne na všetkých bankových účtoch dostatok finančných prostriedkov na úhradu splatného záväzku I., D..O..M.. 23.11.2006, v ostatných termínoch splatnosti, teda 4.1.2007, 22.1.2007, 24.1.2007, 1.3.2007, 3.3.2007 a 10.3.2007 však zostatky na bankových účtoch postačovali na úhradu splatného záväzku. Z predložených podkladov znalkyňa nemohla určiť nevyhnutné výdavky na chod spoločnosti v posudzovanom období. V doplnku č. 1 k znaleckému posudku znalkyňa vyhotovila tabuľkové spracovanie výdavkov spoločnosti V., D..O..M.. za obdobie od 15.11.2006 do 15.3.2007 na splátky úverov, leasingy, povinné odvody, mzdy, platby energií, výbery kartou a podobne.

Zo znaleckého posudku W. K. Y. č. 5/2010 vyplýva, že spoločnosť V., D..O..M.. bola k 31.12.2006 a 31.12.2007 predĺžená, v termíne splatnosti faktúr spoločnosti I., D..O..M., teda od 23.11.2006 do 10.3.2007 bola platobne neschopná a zo skúmanej časti záväzkov spoločnosti V., D..O..M., znalkyňa vyčíslila koeficient pomerného uspokojenia 51,48 %, teda pomerným uspokojením, by skúmané záväzky spoločnosti I., D..O..M.. boli uspokojené sumou 23.099,41 €.

Z výpovede znalkyne súd zistil, že vo všetkých prípadoch vychádzala len z neúplných účtovných dokladov, pretože zadávateľ, hoci ho o to žiadala, nedokázal zabezpečiť celé účtovníctvo, ale len

jeho časť. Okrem toho zabezpečili ešte ďalšie doklady, a to účtovné závierky od správcu dane a na základe súvahy výkazov a strát, ktoré spoločnosť V., D..O..M.. správcovi dane predložila bolo zrejme, že spoločnosť k 31.12.2006 a 2007 vykazovala záporné imanie, teda hodnota záväzkov prevyšovala hodnotu majetku. Pokiaľ ide o nezaplatenie faktúr spoločnosti I., D..O..M.., tu zadávateľ zabezpečil faktúry od iných dodávateľov rovnakej hierarchickej štruktúry, teda faktúry za dodaný tovar a z bankových výpisov a odpovedí od iných dodávateľov bolo zrejme, že úhrady tých faktúr boli vykonané a vyskytujú sa tam i uhradené faktúry s neskoršou splatnosťou ako bola splatnosť faktúr od spoločnosti I., D..O..M.. Pokiaľ ide o Dodatok č. 1 k znaleckému posudku, v tomto skúmala iné pohyby na bankových účtoch, tento bol vypracovaný na základe skúmania bankových výpisov a identifikovania úhrad, ktoré sa identifikovať dali, avšak z dôvodu, že neboli zabezpečené všetky účtovné doklady, bolo tam veľa pohybov, ktoré sa nedali identifikovať. Znalčka tiež potvrdila, že v spornom období spoločnosť V., D..O..M.. uhradila spoločnosti I., D..O..M.. viac ako 10.000,- €, čo však nemalo vplyv na určenie koeficientu pomerného uspokojenia.

Zo znaleckého posudku znaleckej organizácie v odbore ekonomika a riadenie podnikov Ekonomickej poradenskej agentúry EPA, s.r.o. č. 3/2015 bolo zistené, že výška koeficientu pomerného uspokojenia určená znalkyňou W.. K. Y. nie je hodnoverná a spôsob, postup a metóda použité pri jeho vyčíslení nezodpovedajú zásadám uspokojovania pohľadávok nezabezpečených veriteľov podľa zákona č. 7/2005 Z.z.

Z písomného vyjadrenia znalkyne W.. K. Y. zo dňa 14.2.2015 vyplynulo, že znalkyňa akceptovala určité pripomienky zo znaleckého posudku Ekonomickej poradenskej agentúry EPA, s.r.o. č. 3/2015 a po ich zohľadnení koeficient pomerného uspokojenia upravila na 53,62 %, teda pomerné uspokojenie spoločnosti I., D..O..M.. je 22.359,- €.

Na základe takto vykonaného dokazovania súd dospel k záveru, že v konaní nebolo bez akýchkoľvek pochybností preukázané, že obžalovaný svojím konaním naplnil skutkovú podstatu prečinu zvýhodňovania veriteľa podľa § 240 ods., 1, ods. 2 Tr. zák., teda že ako dlžník, ktorý nebol schopný plniť svoje splatné záväzky, zmaril, hoci len čiastočne, uspokojenie svojho veriteľa tým, že zvýhodnil iného veriteľa a spôsobil takým činom väčšiu škodu.

Podstatným znakom uvedeného trestného činu je neschopnosť dlžníka plniť svoje záväzky. Obžalovaný síce túto skutočnosť namietal, uviedol, že spoločnosť normálne fungovala, mala zamestnancov, avšak zo znaleckého posudku W.. K. Y. je zrejme, že spoločnosť V., D..O..M.. bola v období od 23.11.2006 do 10.3.2007 platobne neschopná.

Ďalej na vyvodenie trestnej zodpovednosti je potrebné, aby dlžník aspoň čiastočne zmaril uspokojenie veriteľa tým, že na jeho úkor zvýhodní iného, pričom ale tohto trestného činu sa páchatel nedopustí, ak veritelia majú možnosť uspokojenia svojich pohľadávok zo zostávajúceho dlžníkovho majetku. V tomto smere je nepochybné, že obžalovaný v predmetnom období síce uhradil aj neskôr splatné záväzky, uhradil však aj časť záväzkov voči spoločnosti I., D..O..M.., a to vo výške cca 600.000,- Sk, obžalovaný okrem toho ponúkol spoločnosti I., D..O..M.. na kompenzáciu nákladné motorové vozidlo, čo nepoprel ani sám konateľ tejto spoločnosti, hoci k takejto kompenzácii v konečnom dôsledku nedošlo. Obžalovaný taktiež sa sám podieľal osobnými vkladmi na zabezpečenie chodu spoločnosti. Na základe uvedeného potom súd poukazuje aj na to, že nebol preukázaný ani úmysel obžalovaného zmariť uspokojenie záväzkov voči poškodenej spoločnosti. Pokiaľ prokurátorka poukazovala na prevody majetku, súd uvádza, že nebolo preukázané, že tieto neboli vykonávané za účelom plnenia záväzkov spoločnosti V., s.r.o., naviac predmetom trestného činu, ktorý sa obžalovanému kladie za vinu nie je odstraňovanie majetku. Rovnako v tomto prípade nebude dlžník trestne zodpovedný vtedy, ak uspokojuje pohľadávku iba jedného z veriteľov, avšak len preto, aby tak nevyhnutne zabezpečil chod spoločnosti s cieľom skorého uspokojenia ďalších pohľadávok. Z výsluchu znalkyne jednoznačne vyplynulo, že nemala k dispozícii všetky účtovné doklady, nevedela identifikovať všetky platby spoločnosti V., D..O..M.., a teda nemožno jednoznačne určiť, ktoré platby v spornom období boli určené na mzdy zamestnancov, odvody, energie, výrobné technológie, leasingy, úvery, teda náklady nevyhnutné na chod spoločnosti, na ktoré poukázal obžalovaný. V tomto smere teda, keďže znalkyňa nemala k dispozícii celú účtovnú evidenciu, nebola bez pochybností určená ani výška škody.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti potom súd obžalovaného spod obžaloby oslobodil.

Keďže obžalovaný bol spod obžaloby oslobodený, súd v zmysle § 288 ods. 3 tr. por. odkázal poškodeného s nárokom na náhradu škody na civilný proces.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od jeho oznámenia cestou Okresného súdu v Považskej Bystrici na Krajský súd Trenčína. Odvolanie má odkladný účinok. Rozsudok možno napadnúť len v niektorej jeho časti alebo sa odvolania výslovne vzdať. Rozsudok môže odvolaním napadnúť:

- a) p r o k u r á t o r pre nesprávnosť, ktoréhokol'vek výroku, prípadne, že taký výrok nebol urobený,
- b) o b ť a l o v a n ý pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka, prípadne, že taký výrok nebol urobený,
- c) p o š k o d e n ý pre nesprávnosť výroku o náhrade škody, prípadne, že taký výrok nebol urobený.

V neprospech obžalovaného môže rozsudok napadnúť prokurátor a čo do povinnosti na náhradu škody aj poškodený.

V prospech obžalovaného môže rozsudok odvolaním napadnúť, okrem obžalovaného a prokurátora i príbuzní obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh. Prokurátor tak môže urobiť i proti vôli obžalovaného.